

Як на долоні

(цікава інформація з життя нашої школи)

Газета Суботцівської
ЗШ I-III ступенів

Випуск № 6
Вересень-листопад
2016-2017 н.р.

В цьому номері:

“Творчості можна навчитися” -

Стор.2-3

“Лінійка до дня визволення України від німецько-фашистських загарбників” -

Стор. 3-4

«День захисника України — новонароджене свято з давніми традиціями»

Стор. 4

Осінь завжди зачаровує серце людини незбагненністю кольорів і відтінків а ще дивовижною неповторністю краси природи. Кожен день не схожий на попередній. Він дивує, дарує нові кольори і форми, тривожить сумними звуками і подіями, бо кожного дня відбуваються зміни. То небо синє-синє, безмежне і бездонне, то плывуть по ньому дивні хмарки, то стало воно сірим і сумним, задощило густим дощиком, все втратило свої кольори, то знову засміялося сонце з висоти, розфарбувало дивосвіт і зігріло все довкола, ніби літо повернулося... Заблищать павутинки бабиного літа і натягнуться між гіллям, мов срібні струни, а вітер зачепить їх і зазвучить чарівна симфонія осені. А піднімеш голову вгору, там пташки летять у вирій і сумно стає на душі. А за ними вслід злітає жовте, червоне, багряне, руде листячко, воно танцює в парі з вітром, тільки не судилося йому довго літати... Опускається на землю, лягає, ще пошумить під ногами, закінчить свою останню пісню і... Осінь приходить... Тривожно і сумно, щемливо і якомось незбагненно дивно. Чому? А хто знає? Прощатись завжди сумно і з красою навколишнього світу прощатися також шкода. Тому й сумно, тривожно і щемливо. А в школі в такі дні кипить робота. Адже саме восени розпочинаються важкі трудові будні вчителів, які, мов бджілки, носять знання в кожен клас, щоб учні успішно вчилися, здобували перемоги в олімпіадах і різноманітних конкурсах.

Творчості можна навчитись

Ми навчаємося не для школи, а для життя.

Сенека

Учні нашої школи всі дуже різні і непередбачувані. Сьогодні неухажні, а завтра дивують розсудливістю та глибиною думки. Тому вчителі завжди піклуються про емоційний фон уроку. Любі діти, ми прагнемо захопити вашу увагу особливостями художнього твору, допомагаємо стати творчими особистостями, розвиваємо уяву. Отримуємо задоволення, коли ви уважні, старанні, а на обличчях – посмішка. Адже ви на уроці - рівні серед рівних, успішні, задоволені балом за співпрацю.

Згадайте, коли розпочинаємо вивчати хоку, то ви говорите: « Які маленькі вірші! Що ми відчуємо, уявимо?» Але крок за кроком, за допомогою вчителя, починаєте бачити в малому значиме. Висловлюєте власні судження за допомогою асоціацій, кольорів у малюнках, знаходите образи – символи, змальовуєте почуття ліричного героя, ділитесь враженнями від того чи іншого образу.

Не завжди вдається привернути увагу кожного учня, особливо хлопців – фантазерів, що створюють тихесенько фортеці, ігри на папері(в зошитах «на всі випадки»). А іноді і не тихесенько, так захоплюються уявним світом та його персонажами. Але трапляється чудо! І перемога на боці уважної творчої дитини. Не вірите? Читайте... Ці хоку написані фантазером, вигадником, дуже непосидючим хлопчиком... Табунченком Едуардом. Я об'єднала їх однією темою: «Тривожні дитячі серця»

Хлопець іде на війну,
Зброю несе із собою.
Хоче він миру...

Ще наче вчора був мир,
А сьогодні вже війна.
Людські душі вона забирає!

Хтось удома спить.
А хтось під кулями...
Країну нашу боронить.

Плаче дівчина,
Плаче мати
І молиться батько за сина...

На війні був дідусь,
І був мій тато.
Куди подівся мир?

Хтось спить,
Хтось засинає.
А хтось і не прокинеться.

Поряд з Едіком – кращий друг. Добра душа, посміхається завжди, безкорисливий... Здогадалися? Звичайно, - це Маринич Ілля. Він теж захопився написанням віршів. Молодець!

Стою на березі річки,
Дивлюсь на своє відображення...
Бачу лише густий туман.

Граю у футбол.
А мені так сумно...
Гол у мої ворота.

Друзі! Бажаю гарних успіхів у навчанні, задоволення від шкільного життя.

Вчитель зарубіжної літератури

Маленко О.М.

Лінійка до дня визволення України від німецько-фашистських загарбників

Останній перед канікулами навчальний робочий день в Суботцівській школі I-III ступенів розпочався урочистою лінійкою, присвяченою дню визволення України від німецько-фашистських загарбників. Так, саме 28 жовтня 1944 року німецьку навалу було розбито та відкинуто за межі наших кордонів.

Вчителі історії - Долинко Н.В., Григоровська С.А., Юхименко Н.В. та учні 7 класу Савенко Я., Салій І., Чубарь А., Побива В., Довганюк В., Бондаренко В., Бабинюк О., Петрівський С., Меркотан Є., учениці 10 класу Грушевська А. та Михалевич А., одинадцятикласник Марталога М. нагадали присутнім на лінійці учням, яких тяжких втрат зазнав український народ у тій страшній круговерті, що понівечила і розтоптала мільйони людських доль.

Скільки безневинних людей зазнали нечуваних тортур, знущань та принижень у концтаборах, тюрмах та примусових роботах.

Хвилиною мовчання присутні під звуки камертона вшанували пам'ять загиблих на фронтах, закатованих у фашистських катівнях, спалених у пекельних крематоріях, замучених голодом, замордованих війною.

Сумна статистика супроводжувалась фотоматеріалами з шкільного музею. Марталога Максим підсилював звучання віршів семикласників мелодіями воєнних років. Дорогою ціною дісталась Перемога. Визволена Україна сяяла посмішками щасливих людей, що зуміли вистояти, вижити, знайти сили відбудувати мирне життя країни.

*Деся там, в історії...
Та кров холоде й нині
В зажурі вічній нашій матері...
Я хочу щастя милій Україні
Я хочу миру на моїй землі!*

На жаль, ці слова актуальні й нині в цей складний для нашої країни час.

Вчителі висловили сподівання, що героїчне минуле нашого народу додасть наснаги і підніме бойовий дух наших захисників, які знаходяться в зоні АТО і сьогодні захищають нашу країну від завойовників.

Вчитель історії
Долинко Н. В.

День захисника України — новонароджене свято з давніми традиціями

На Покрову, 14 жовтня українці відзначають державне свято - День захисника України. Це прекрасна нагода зазирнути в сторінки історії та згадати не лише козаків, але й усіх, хто нині покликаний захищати нашу Батьківщину, і не лише зі зброєю в руках. Цей день обрали невипадково.

Споконвіку на Покрови наші пращури вшановували воїнів - захисників. Козаки вважали Покрову своєю заступницею. Збираючись у похід, вони молилися своїй Покровительці, а, повертаючись з перемогою, дякували їй.

13 жовтня в Суботцівській школі в кожному класі була проведена виховна година. Старшокласники розповідали про історію виникнення цього свята. Проводили з учнями вікторини.

Вчитель історії
Григорівська С. А.